

κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μετὰ κουκούλας, ἐκ δύο ὀπῶν τῆς ὁποίας ἐσπινθηροβόλουν οἱ λάμποντες ὀφθαλμοὶ τῶν υἱῶν τῆς μεσημβρίας. Ὀλίγοι τινὲς παρηκολούθουν τὴν ἐκφορὰν· αἱ δ' ἄδες μεθ' ὁρμῆς σειόμεναι, μετὰ τῆς ζωηρότητος τῶν μεσημβρινῶν, οἵτινες πάντοτε παίζουσι, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν θάνατον, ἄφιναν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους φλογεράς κηλίδας ὡς ἀπαισίους πυγολαμπίδας· ἡ πορεία ἦτο ταχεῖα, εἰ καὶ ἐνταῦθα φροντίζουσι νὰ κρύπτωσι τοὺς νεκροὺς ἀπὸ τὸ ἱερὸν φῶς τοῦ ἡλίου, σπεύδοντες νὰ ἐξαλείψωσι τὰ ἴχνη αὐτῶν, ὡς ἐὰν οἱ ταραχώδεις οὗτοι λαοὶ αἰσθάνωνται φρίκην πρὸς τὴν ἀκίνησίαν τοῦ τύμβου.

Μετά τινας ἡμέρας ὁ Ῥωμάλδος ἀπῆρχετο εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τοῦ Πιγνερόλου.

ΔΩΡΑΔΙΣΤΡΙΑ.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

— Ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος, καὶ ἀρχὴ πρακτικῆς ἀρετῆς ἐγκράτεια.

— Χαλεπὸν μὲν ἐστὶ, ἄνθρωπος ὢν, νὰ διαφύγῃ τις τὴν ἐπήρειαν δαίμονός τινος· πολὺ δὲ χαλεπώτερον ν' ἀπολογηθῇ περὶ παραλόγου καὶ δαιμονίου πταίσματος.

— Χωρὶς φίλους, δὲν δίδεται εὐδαιμονία· χωρὶς φίλους, ὁ κόσμος εἶν' ἐρημία· χωρὶς φίλους, προτιμότερον εἶναι νὰ μὴν ὑπάρχῃς. Ἡ φιλία δὲν εἶναι πάθος ἀδυνάτων ψυχῶν· ἐξ ἐναντίας, κανένα μέγαν ἄνδρα δὲν ἔχεις νὰ δείξῃς ἄφιλον.